

Czwartek, 15 marca 2012 r.

14. wyraża oburzenie z powodu uwięzienia przywódców opozycji i dziennikarzy w styczniu 2012 r. oraz wzywa władze Kazachstanu, by zaprzęstały ograniczania działań opozycji i niezależnych mediów w tym kraju, a także by zwolniły wszystkie osoby przetrzymywane z przyczyn politycznych, w tym przywódcę partii Alga Władimira Kozłowa, redaktora naczelnego gazety „Wzgljad” Igora Winiawskiego a także wszystkich pozostających w areszcie osób wymienionych w niedawnych oświadczeniach UE wydanych na szczycie Stałej Rady OBWE; wzywa do zapewnienia Władimirowi Kozłowowi kontaktów z najbliższą rodziną, w tym z żoną, a także do przeprowadzenia niezależnej oceny stanu jego zdrowia; z radością przyjmuje zwolnienie Natalii Sokołowej, prawniczki reprezentującej związku zawodowe przedsiębiorstwa naftowego Karazhanbasmunai, uprzednio skazanej na karę sześciu lat pozbawienia wolności, którą obniżono do trzech lat w zawieszeniu; ubolewa jednak, że na mocy orzeczenia Sądu Najwyższego przez okres zawieszenia Natalia Sokołowa nadal nie będzie mogła brać udziału w działaniach związków zawodowych;
15. apeluje do władz Kazachstanu o szybką poprawę poszanowania wolności zgromadzeń, zrzeszania się, słowa i wyznania, zgodnie z zaleceniami przedstawicieli i organów OBWE, ze szczególnym uwzględnieniem międzynarodowych zobowiązań Kazachstanu i obietnic złożonych przed podjęciem decyzji umożliwiającej Kazachstanowi objęcie przewodnictwa OBWE w 2010 r.; odnotowuje dobrze przygotowany krajowy plan działań w zakresie praw człowieka, przyjęty w 2009 r., i apeluje do kazachskich władz o jego pełne wdrożenie;
16. jest przekonany, że kazachskie władze i społeczeństwo niezwykle skorzystają z takich działań, szczególnie pod względem stabilności i bezpieczeństwa oraz powrotu kraju na drogę stałej poprawy pozycji tego kraju na arenie międzynarodowej;
17. podkreśla, że od stycznia 2012 r. oficjalni przedstawiciele Kazachstanu uczestniczą w otwartych i konstruktywnych, odbywających się w PE spotkaniach z posłami do Parlamentu Europejskiego z udziałem społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych, wykazując się otwartością wobec propozycji przeprowadzenia międzynarodowego dochodzenia w sprawie opisywanych wydarzeń oraz obiecując dostarczyć informacji dotyczących aresztowań dokonanych w ostatnich miesiącach; oczekuje, że od słów przejdą oni do czynów;
18. podkreśla znaczenie dialogu dotyczącego praw człowieka prowadzonego między UE a władzami Kazachstanu i umożliwiającego otwarte omówienie wszelkich spraw; wzywa do intensyfikacji tego dialogu, by był on skuteczniejszy i przynosił konkretne wyniki, a także do umożliwienia udziału w tym dialogu podmiotom społeczeństwa obywatelskiego;
19. wzywa UE, a zwłaszcza wysoką przedstawiciel do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, do ważnego monitorowania rozwoju wydarzeń, zgłaszania władzom Kazachstanu wszelkich obaw, oferowania pomocy oraz regularnego zdawania sprawozdań Parlamentowi;
20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Komisji, a także Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Republiki Kazachstanu oraz Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie.

Sytuacja w Nigerii

P7_TA(2012)0090

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie sytuacji w Nigerii (2012/2550(RSP))

(2013/C 251 E/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 26 grudnia 2011 r. w sprawie zamachów bombowych w dniu Bożego Narodzenia oraz z dnia 22 stycznia 2012 r. w sprawie zamachów bombowych w Kano w Nigerii,
- uwzględniając oświadczenie Rady Bezpieczeństwa ONZ z dnia 27 grudnia 2011 r. w sprawie ataków w Nigerii,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r. ratyfikowany przez Nigerię w dniu 29 października 1993 r.,
 - uwzględniając drugi przegląd umowy z Kotonu 2007-2013 ratyfikowany przez Nigerię w dniu 27 września 2010 r.;
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1981 r. ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 22 czerwca 1983 r.,
 - uwzględniając deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
 - uwzględniając Konstytucję Federalnej Republiki Nigerii, a w szczególności zapisy dotyczące ochrony wolności wyznania zawarte w rozdziale IV – Prawo do wolności myśli, sumienia i religii,
 - uwzględniając spotkanie na szczeblu ministerialnym Nigeria-UE, które odbyło się w dniu 8 lutego 2012 r. w Abudży,
 - uwzględniając rezolucję Komisji Praw Człowieka ONZ E/CN.4/RES/2005/69, w której zwrócono się do sekretarza generalnego z wnioskiem o „mianowanie specjalnego przedstawiciela ds. poszanowania praw człowieka przez korporacje transnarodowe i inne przedsiębiorstwa”,
 - uwzględniając zalecenie zawarte w sprawozdaniu UNEP, by utworzyć organ odnowy środowiska w regionie Ogoniland,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Nigerii,
 - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. zbulwersowany ostatnią falą ataków z użyciem broni palnej i bomb, dokonanych przez islamistyczną sektę terrorystyczną Boko Haram, w których w dniu 20 stycznia 2012 r. zginęło w Kano przynajmniej 185 osób i które były w głównej mierze wymierzone przeciwko posterunkom policji; mając na uwadze, że sekta Boko Haram w ulotce rozdawanej w mieście nocą uprzedziła mieszkańców Kano, że będzie kontynuować ataki przeciw siłom bezpieczeństwa i zaleciła wytrwałość, gdyż walczy ona o wprowadzenie „systemu islamskiego”;
- B. mając na uwadze, że organizacje praw człowieka udokumentowały udział islamistycznej grupy Boko Haram w atakach na posterunki policji, obiekty wojskowe, kościoły i banki oraz w samobójczym zamachu bombowym na siedzibę ONZ, w którym śmierć poniosły przynajmniej 24 osoby, a ponad 100 odniosło obrażenia;
- C. mając na uwadze, że w reakcji na przemoc ze strony Boko Haram nigeryjska policja i armia dokonały pozasądowych egzekucji wielu podejrzanych członków tej grupy;
- D. mając na uwadze, że ataki sekty Boko Haram były kierowane przeciw chrześcijanom, zwłaszcza w Boże Narodzenie, kiedy to dziesiątki ludzi poniosły śmierć w serii zamachów bombowych, a w najbardziej krwawym z nich na dziedzińcu kościoła katolickiego niedaleko stolicy kraju, Abudży, zginęły 44 osoby; mając na uwadze, że sekta Boko Haram zapowiedziała prowadzenie wojny religijnej przeciw chrześcijanom oraz wypędzenie ich z północy kraju, zamieszkiwanej w większości przez muzułmanów;
- E. mając na uwadze, że w dniu 3 stycznia 2012 r. sekta Boko Haram wystosowała ultimatum i dała chrześcijanom z północnej Nigerii trzy dni na opuszczenie terytorium; mając na uwadze, że w dniu 5 stycznia 2012 r. śmierć poniosło przynajmniej 8 chrześcijan uczestniczących we mszy w Gombe, zaś dnia 6 stycznia 2012 r. zabito w Mubi 20 chrześcijan opłakujących zmarłych;
- F. mając na uwadze, że w dniu 26 lutego 2012 r. dwóch zamachowców samobójców z Boko Haram zdetonowało ładunek wybuchowy umieszczony w samochodzie znajdującym się obok kościoła w mieście Jos, powodując śmierć trzech osób i raniąc 38; mając również na uwadze, że w dniu 21 lutego 2012 r. ekstremiści zdetonowali bombę koło kościoła w mieście Suleja, raniąc pięć osób;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- G. mając na uwadze, że w dniu 4 marca 2012 r. ugrupowanie Boko Haram zapowiedziało przeprowadzenie serii skoordynowanych ataków w celu unicestwienia całej wspólnoty chrześcijańskiej żyjącej na północy kraju;
- H. mając na uwadze, że wolność wyznania, wiary, sumienia i myśli są podstawowymi i uniwersalnymi wartościami oraz zasadniczymi elementami demokracji; mając na uwadze, że Unia Europejska wielokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie w kwestie wolności wyznania, wiary, sumienia i myśli oraz podkreślała, że rządy na całym świecie mają obowiązek zagwarantowania tych swobód;
- I. mając na uwadze, że ugrupowaniu Boko Haram przypisuje się odpowiedzialność za śmierć ponad 900 osób w ok. 160 różnych zamachach, których dokonano od lipca 2009 r.; mając na uwadze, że niedawne sprawozdania wskazują na możliwe związki między sektą Boko Haram a AQMI (Al-Kaida w Maghrebie islamskim), co może stanowić poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa w regionie Sahelu;
- J. mając na uwadze, że w odpowiedzi na nasilenie się przemocy prezydent Goodluck Jonathan ogłosił w dniu 31 grudnia 2011 r. stan wyjątkowy w niektórych rejonach kraju i zarządził tymczasowe zamknięcie granic z Czadem, Kamerunem i Nigrem; mając na uwadze, że prezydent przyznał, iż członkowie grupy Boko Haram przeniknęli do instytucji państwowych i sił bezpieczeństwa, a skorumpowani urzędnicy podejrzewani są o dostarczanie bojownikom tej grupy broni;
- K. mając na uwadze, że u podstaw problemów w Nigerii leży niedostateczny rozwój gospodarczy, a napięcia wynikają z ciągnących się od dziesięcioleci konfliktów między grupami ludności tubylczej rywalizującymi o kontrolę nad żyznymi obszarami uprawnymi z migrantami a osadnikami z mówiącej językiem hausa muzułmańskiej północy;
- L. mając na uwadze, że pokojowe rozwiązywanie konfliktów oznacza poszanowanie praw człowieka, dostęp do wymiaru sprawiedliwości, ukrócenie bezkarności oraz sprawiedliwy dostęp do zasobów i uczciwy podział dochodów w tym bogatym w złoża ropy naftowej kraju;
- M. mając na uwadze, że chociaż Nigeria jest ósmym co do wielkości producentem ropy naftowej na świecie, większość z 148 mln mieszkańców tego kraju żyje poniżej progu ubóstwa;
- N. mając na uwadze, że rząd Nigerii przeznaczają rocznie około 8 mld USD na dopłaty do paliw; mając na uwadze, że w krajach bogatych w zasoby oraz w krajach takich jak Nigeria, gdzie istnieje ogromna przepaść między bogatymi i biednymi, dofinansowywanie gazu to jedna z niewielu korzyści, jakie oferuje cieszący się niechlubną reputacją skorumpowany rząd, który w niewłaściwy sposób zarządza zyskami z ropy;
- O. mając na uwadze, że na początku roku gwałtowne protesty publiczne i tygodniowy strajk generalny zmusiły prezydenta Goodlucka Jonathana do częściowego przywrócenia dopłat do paliw; mając na uwadze, że międzynarodowe instytucje finansowe, takie jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy, twierdzą, że dopłaty mogłyby być lepiej wykorzystywane na finansowanie edukacji, służby zdrowia i innych służb;
- P. mając na uwadze, że elita rządząca wciąż niewłaściwie zarządza ogromnymi zasobami naturalnymi kraju, w szczególności ropą, i źle je wykorzystuje; mając ponadto na uwadze, że kolejne wycieki ropy, do których dochodzi podczas prowadzenia międzynarodowych operacji związanych z ropą naftową, sabotaż rurociągów, kradzież ropy i szeroko rozpowszechnione spalanie gazu w pochodniach doprowadziły do ogromnego zanieczyszczenia Deltę Nigru; mając na uwadze, że według raportu ONZ odnowa środowiska regionu Ogoniland w Nigerii, w którym wydobywa się ropę naftową, może okazać się zakrojonym na największą dotąd na świecie skalę i najdłuższym procesem oczyszczaniem terenu z ropy naftowej, jeżeli zakażona woda pitna, grunty, potoki i inne ekosystemy mają zostać przywrócone do stanu pełnej czystości;
- Q. mając na uwadze, że minister ds. kobiet i rozwoju społecznego Hajia Zainab Maina skrytykowała wysoki krajowy wskaźnik gwałtów i przemocy seksualnej wobec kobiet w Nigerii i oświadczyła, że aby zająć się tym niepokojącym zjawiskiem konieczne jest natychmiastowe przyjęcie projektu ustawy dotyczącej przemocy wobec osób;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

- R. mając na uwadze, że zgodnie z federalnym kodeksem karnym Nigerii za zachowania homoseksualne grozi kara do 14 lat więzienia; mając na uwadze, że w niektórych krajach stosujących prawo szariatu podejmowane za obopólną zgodą kontakty homoseksualne między mężczyznami karane są śmiercią, a kobietom za podobne zachowania grozi kara chłosty oraz 6 miesięcy więzienia; mając na uwadze, że na mocy przyjętego niedawno na poziomie federalnym prawodawstwa małżeństwa osób tej samej płci są niezgodne z prawem i grozi za nie kara do 14 lat w więzieniu; mając na uwadze, że zgromadzenie narodowe dwukrotnie usiłowało wprowadzić takie prawodawstwo, jednak zapobiegli temu krajowi i międzynarodowi działacze na rzecz praw człowieka;
- S. mając na uwadze, że nigeryjscy działacze związkowi i obrońcy praw człowieka Osmond Ugwu i Raphael Elobuike – od chwili ich aresztowania podczas wiecu związkowego w dniu 24 października 2011 r. – są przetrzymywani w więzieniu federalnym w Enugu w południowo-wschodniej Nigerii pod zarzutem usiłowania zabójstwa policjanta; mając na uwadze, że według Amnesty International i Human Rights Watch brak jest jakichkolwiek dowodów na poparcie tego oskarżenia;
- T. mając na uwadze, że UE jest dla Nigerii ważnym darczyńcą finansowym; mając na uwadze, że w dniu 12 listopada 2009 r. Komisja Europejska i rząd federalny Nigerii podpisały krajowy dokument strategiczny i krajowy program orientacyjny WE-Nigeria na lata 2008-2013, zgodnie z którymi UE będzie finansować projekty dotyczące m. in. pokoju, bezpieczeństwa i praw człowieka;
- U. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 zmienionej umowy z Kotonu UE prowadzi regularny dialog polityczny z Nigerią w kwestiach związanych z prawami człowieka i zasadami demokracji, w tym na temat dyskryminacji na tle etnicznym, religijnym i rasowym;
1. stanowczo potępia niedawne akty przemocy, zwłaszcza zamachy terrorystyczne dokonane przez islamską sektę Boko Haram, i fakt spowodowania tragicznych ofiar śmiertelnych w Jos i w jego okolicach oraz solidaryzuje się z rodzinami ofiar i rannymi;
 2. wzywa wszystkie wspólnoty do zachowania powściągliwości i poszukiwania pokojowych środków rozwiązania sporów między grupami religijnymi i etnicznymi w Nigerii;
 3. apeluje do rządu Nigerii o jak najszybsze przerwanie spirali przemocy, a także o zagwarantowanie bezpieczeństwa i ochrony ludności oraz poszanowanie praw człowieka;
 4. apeluje do prezydenta Nigerii, by zachęcał grupy religijne i grupy przekonań do prowadzenia dialogu oraz by wpłynął na poprawę sytuacji w zakresie wolności myśli, sumienia i wyznania;
 5. podkreśla znaczenie niezależnego, bezstronnego i dostępnego systemu sądowego dla ukrócenia bezkarności oraz poprawy poszanowania praworządności i podstawowych praw ludności;
 6. wzywa rząd federalny do zadbania o to, aby zbadano przyczyny niedawnych aktów przemocy i aby sprawcy tych aktów zostali pociągnięci do odpowiedzialności; wzywa w szczególności rząd federalny do rozprawienia się z sektą Boko Haram, która umacnia się, wykorzystując głęboko zakorzenione napięcia religijne w Nigerii;
 7. podkreśla znaczenie współpracy regionalnej dla zajęcia się zagrożeniem wynikającym z możliwych powiązań między sektą Boko Haram a AQMI; zachęca kraje z tego regionu do pogłębienia współpracy, w tym także za pośrednictwem odnośnych organizacji regionalnych, w celu zapobieżenia powstaniu synergii między sektą Boko Haram i AQMI; wzywa instytucje UE oraz państwa członkowskie do wsparcia tych działań regionalnych;
 8. zdecydowanie potępia zabójstwo Brytyjczyka Chrisa McManusa oraz Włocha Franco Lamolinary, dwóch inżynierów zatrudnionych we włoskim przedsiębiorstwie budowlanym przetrzymywanych przez AQMI w charakterze zakładników przez dziesięć miesięcy na północy Nigerii, w trakcie nieudanej akcji ratunkowej w dniu 8 marca 2012 r. i przekazuje ich rodzinom wyrazy współczucia;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

9. wzywa do kompleksowego zbadania podstawowych przyczyn konfliktu, w tym napięć na tle społecznym, gospodarczym i etnicznym, oraz do unikania formułowania uogólniających i uproszczonych wyjaśnień opartych jedynie na religii, ponieważ nie stanowi to podstawy do długofalowego i trwałego rozwiązania problemów tego regionu;
10. wzywa rząd federalny, aby chronił ludność swojego kraju i zajął się przyczynami leżącymi u podstaw przemocy poprzez zagwarantowanie wszystkim obywatelom równych praw oraz zajęcie się problemem kontroli żywnych obszarów uprawnych, a także problemem bezrobocia i ubóstwa;
11. wzywa rząd federalny do walki z korupcją, ubóstwem i nierównością oraz do dążenia do przeprowadzenia reform socjalnych, politycznych i gospodarczych mających na celu utworzenie demokratycznego, stabilnego, bezpiecznego i wolnego państwa, w którym szanuje się prawa człowieka;
12. apeluje do władz, aby zajęły się zasadnymi żądaniem obywateli zamieszkujących północne regiony kraju, które są znacznie biedniejsze niż bogatsze regiony południowe, oraz by priorytetowo potraktowały konieczność poprawy skrajnie złych warunków życia mieszkańców północnych regionów kraju, nie pomijając jednocześnie regionów południowych, które borykają się z podobnymi problemami;
13. zwraca się do władz Nigerii i zagranicznych spółek działających w nigeryjskim sektorze naftowym, aby pomogły wzmocnić dobre rządy, zwiększając przejrzystość i odpowiedzialność w sektorze wydobywczym; wzywa również spółki, aby przestrzegały inicjatywy branży wydobywczej na rzecz przejrzystości i publikowały informacje na temat kwot, które przekazują rządowi Nigerii;
14. podkreśla, że władze Nigerii i międzynarodowe spółki naftowe muszą dołożyć wszelkich starań, aby wyeliminować zjawisko nieustannego zanieczyszczenia i wdrożyć zalecenia programu środowiskowego Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby zająć się problemem szkód środowiskowych będących skutkiem zanieczyszczenia ropą;
15. gorąco zachęca władze Nigerii, by zadbały o przyjęcie projektu ustawy dotyczącej przemocy wobec osób i ma nadzieję, że przyczyni się to do zahamowania wzrostu wskaźnika aktów przemocy seksualnej oraz innych aktów przemocy wobec kobiet;
16. wzywa do zniesienia obowiązujących przepisów, na mocy których homoseksualizm uznawany jest za niezgodny z prawem, a w niektórych przypadkach podlega karze śmierci przez ukamienowanie; wzywa parlament Nigerii do odrzucenia ustawy zakazującej małżeństw osób tej samej płci, która, jeśli zostanie przyjęta, narazi mniejszości LGBT – zarówno Nigeryjczyków, jak i obcokrajowców – na poważne ryzyko przemocy i aresztowań;
17. wzywa rząd do uwolnienia przywódcy związku zawodowego Osmonda Ogwu oraz członka związku zawodowego Raphaela Elobuika'a z uwagi na brak dowodów świadczących przeciwko nim;
18. ponownie wyraża wątpliwości co do pełnego i rzeczywistego poszanowania prawa do wolności religii wszystkich mniejszości religijnych w wielu krajach trzecich; w tym kontekście podkreśla, że wolność wyznania nie jest jedynym aspektem prawa wolności religii, ponieważ obejmuje ono również swobodę zmiany wyznania oraz okazywania go poprzez nauczanie, praktykę i obrządek na szczeblu indywidualnym, zbiorowym, prywatnym, publicznym i instytucjonalnym; w tym kontekście podkreśla, że aspekt publiczny ma zasadnicze znaczenie dla swobody religii oraz że pozbawianie chrześcijan i wyznawców innych religii możliwości publicznego okazywania swojej wiary i prowadzenie jej tym samym do prywatnego zjawiska poważnie narusza ich prawo do wolności religii;
19. podkreśla, że w wielu częściach świata nadal istnieją przeszkody uniemożliwiające swobodę wyznania i wzywa wysoką przedstawiciel Catherine Ashton oraz Komisję Europejską do położenia nacisku na te kwestie w kontekście podejmowanych przez nie odnośnych inicjatyw dotyczących praw człowieka;
20. wzywa wysoką przedstawiciel odpowiedzialną za Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do podjęcia środków łączących dyplomację z długoterminową współpracą na rzecz rozwoju w celu osiągnięcia w Nigerii pokoju, bezpieczeństwa, praworządności i poszanowania praw człowieka;

Czwartek, 15 marca 2012 r.

21. wzywa UE do kontynuowania dialogu politycznego z Nigerią zgodnie z art. 8 zmienionej umowy z Kotonu oraz do zajęcia się w związku z tym kwestiami odnoszącymi się do uniwersalnych praw człowieka, w tym wolności myśli, sumienia, religii lub przekonań i braku dyskryminacji z jakiegokolwiek powodu, ujętymi w powszechnych, regionalnych i krajowych instrumentach praw człowieka;

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, federalnemu rządowi Nigerii, instytucjom Unii Afrykańskiej i ECOWAS, sekretarzowi generalnemu ONZ, Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrykańskiemu.

VI Światowe Forum Wodne

P7_TA(2012)0091

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie VI Światowego Forum Wodnego w Marsylii, 12-17 marca 2012 r. (2012/2552(RSP))

(2013/C 251 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając VI Światowe Forum Wodne odbywające się w Marsylii w dniach 12–17 marca 2012 r.,
- uwzględniając oświadczenia końcowe z pierwszych pięciu Światowych Forów Wodnych, które odbyły się w Marrakeszu (1997 r.), Hadze (2000 r.), Kioto (2003 r.), Meksyku (2006 r.) i Stambule (2009 r.),
- uwzględniając rezolucję 64/292 Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 28 lipca 2010 r. w sprawie prawa człowieka do wody i urządzeń sanitarnych oraz rezolucję 15/9 Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 30 września 2010 r. w sprawie praw człowieka i dostępu do wody pitnej i urządzeń sanitarnych,
- uwzględniając Deklarację Milenijną Narodów Zjednoczonych z dnia 8 września 2000 r., która określa milenijne cele rozwoju jako wspólnie ustalone przez społeczność międzynarodową cele dotyczące eliminacji ubóstwa i przewiduje do 2015 r. zmniejszenie o połowę liczby ludności pozbawionej stałego dostępu do zdrowej wody pitnej i podstawowych usług sanitarnych,
- uwzględniając trzecie sprawozdanie ONZ w sprawie gospodarowania zasobami wodnymi na świecie pt. „Woda w zmieniającym się świecie”,
- uwzględniając rezolucję w sprawie zanieczyszczenia wody przyjętą przez Wspólne Zgromadzenie Parlamentarne AKP-UE w Budapeszcie (16-18 maja 2011 r.),
- uwzględniając dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki wodnej ⁽¹⁾ (ramowa dyrektywa wodna),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 września 2011 r. w sprawie określenia wspólnego stanowiska UE na konferencję ONZ w sprawie zrównoważonego rozwoju (szczyt Rio+20) ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0430.